

Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Refusion for udgifter til en fungerende handlekommune – udgifter til klagebehandling.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1 (§ 9, stk. 7)

Fastlæggelsen af hvilken kommune der har handlepligten sker, efter de gældende regler, ud fra en konkret vurdering af, hvor den pågældende borger (sædvanligvis) opholder sig. Denne bestemmelse ændres ikke, og det er således fortsat en konkret vurdering, der endeligt afgør hvilken kommune, der er handlekommune.

Med lovforslaget suppleres reglerne om fastlæggelse af handlekommune med en bestemmelse, der kun finder anvendelse, når to eller flere kommuner ikke på grundlag af de almindelige handlekommuneregler kan blive enige om handleforpligtelsen. Denne supplerende handlekommuneregulering sikrer borgeren imod, at der opstår en situation, hvor ingen kommune anser sig som handlekommune. Det fastlægges nemlig, hvilken kommune der skal fungere som handlekommune, indtil handlekommuneproblemet er løst – eventuelt ved en ankeafgørelse.

Der bliver således to handlekommunekriterier, dels et kriterium om handlepligt på baggrund af den skønsmæssige bestemmelse i § 9, stk. 1, om bopæl eller sædvanligt ophold og dels et kriterium om handlepligt på baggrund af den objektivt konstaterbare bestemmelse i § 9, stk. 7, om folkeregisterregistrering.

Med to handlekommunekriterier, om end det ene vedrører fastlæggelsen af hvem der skal *fungere* som handlekommune i en kortere periode, opstår der risiko

for, at begge kommuner påtager sig handlekommuneforpligtelsen overfor den samme borger. I den forbindelse er det vigtigt, at kommunerne er enige om, at de er uenige, således at det aftales, at der handles i henhold til bestemmelserne om fungerende handlekommune.

Såfremt handlekommunen ikke er den kommune, som under uenigheden har handlet i forhold til borgeren, overgår handleforpligtelsen således. Derudover overgår også forpligtelsen til at betale for den hjælp der iværksættes i forhold til borgeren og der skal ydes refusion for alle udgifter den fungerende handlekommune har haft under uenigheden.

Lovforslaget vil derfor ikke give kommunerne et incitament til ikke at påtage sig handleforpligtelsen. Det er nemlig sådan, at den kommune som ender med handleforpligtelsen også ender med regningen for de foranstaltninger som er iværksat af en anden kommune og altså uden at handlekommunen har haft indflydelse på indsatsen.

Der udpeges en fungerende handlekommune mens de uenige kommuner får klarlagt deres forpligtelser. Den fungerende kommune vælges ud fra et objektivt kriterium – folkeregisteradressen. Hvis den uheldige borger har haft folkeregisteradresse i en af de uenige kommuner, bliver det den kommune, som borgeren senest har haft folkeregisteradresse i, som er fungerende handlekommune. Har borgeren aldrig haft folkeregisteradresse i de uenige kommuner, er det den kommune som borgeren aktuelt er folkeregistertilmeldt, som er borgerens handlekommune. Det kan i princippet være en kommune der ligger langt borte,